i cirkus eller lignende; dog er der fra og med sæsonen 1960 givet dispensation til forevisning af søløver. Visse udenlandske dyrearter, f. eks. æsler, muldyr, kameler, indiske elefanter og lamaer, anses imidlertid for tamme og kan således fremvises uden dispensation.

I *Sverige* er der i 1959 indført forbud mod, at visse arter af dyr, nemlig aber, rovdyr (bortset fra tamme hunde og tamme katte), sældyr (bortset fra søløver), næsehorn, flodheste, hjorte, giraffer, kænguruer, rovfugle, strudsfugle og krokodiller, føres fra sted til sted og forevises offentligt. Endvidere er der indført forbud mod, at dyr af de pågældende arter, som uden for Sverige plejer at føres fra sted til sted, forevises i cirkus, varieté eller lignende, selv om virksomheden i Sverige er fastboende. Samtidig har man opretholdt det hidtil gældende forbud mod, at dyr føres fra sted til sted og forevises offentligt i menagerier.

På denne baggrund foreslår justitsministeriet ved et nyt stk. 2 i § 6 indført forbud mod anvendelse af vilde dyr ved forestillinger i cirkus, varieteer og lignende virksomheder og mod fremvisning af dyr i omrejsende menagerier. I forbindelse hermed foreslås der som et nyt stk. 4 indsat en bestemmelse om, at justitsministeren kan dispensere fra de nævnte forbud.

Samtidig foreslås der en mindre skærpelse af den førnævnte bestemmelse i stk. 1. De tilsvarende bestemmelser i den norske og den svenske dyreværnslov er strengere. I *Norge* er det forbudt at bruge eller dressere dyr til fremvisninger, filmindspilninger eller lignende, dersom dyret lider ondt derved eller bliver alvorligt skræmt. I *Sverige* må dyr ikke dresseres til eller anvendes ved filmindspilninger, offentlige forestillinger eller andre fremvisninger på en sådan måde, at de udsættes for angst eller anden lidelse. Efter den nye affattelse af § 6, stk. 1, der tilnærmer bestemmelsen til de norske og svenske regler, må dyr ikke dresseres eller bruges til fremvisning, cirkusforestillinger, filmsoptagelser eller lignende, såfremt dyret herved påføres skade eller alvorlig smerte.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer med en enkelt redaktionel ændring til det nugældende stk. 2, idet man dog ikke nævner menagerier. Dette skyldes, at omrejsende menagerier er forbudt ved den nye bestemmelse i stk. 2, og at fastboende virksomheder er omfattet af de øvrige betegnelser i stk. 3.

Lovens ikrafttrædelsestidspunkt foreslås fastsat til den 1. januar 1963, således at eventuelle allerede indgåede kontrakter for sæsonen 1962 ikke berøres.